

Forsaavidt Kornafgifterne er fastsatte at skulle leveres in natura, hvilket vel nok er forholdsvis sjældent, men dog vedblivende finder Sted i en Del Tilfælde og muligvis vil kunne søges udvidet i Aar, er Forholdet af en anden Art. At drage ogsaa disse Afgifter ind under Kapitelstaksterne ved at bestemme, at de for 1914 skal kunne erstattes med en Pengeafgift efter Kapitelstakst, vilde være en væsentlig forskellig Foranstaltning af en hel anden Art. Hvad Kapitelstaksterne angaar, tilsigter Forslaget saavidt muligt at efterkomme den Forpligtelse, som Statsmagten har til at paase, at de sættes paa en saa-

dan Maade, at de opfylder deres Formaal paa bedst mulig Vis; en Bestemmelse om, at Yderne af Kornafgifter, der skal erlægges in natura, kan fri sig herfor ved at betale en Pengeafgift, vilde derimod være at forandre selve denne Afgift. Dette har man ikke villet bringe i Forslag. Man har indskrænket sig til at give den lempende Regel, at Yderen kan, om han ønsker det, faa Henstand med Erlæggelsen; det kunde ellers hænde, at han til Opfyldelse af sin Forpligtelse saa sig nødsaget til at købe Korn til urimeligt høje Priser, og mod denne Risiko synes det rimeligt at skærme ham.